

POSTANOWIENIE

Dnia 1 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **D.O.** skazanego z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 37b k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w dniu 1 sierpnia 2023 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron w trybie art. 532 § 3 k.p.k.

wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Opolu z 14 marca 2023 r. sygn. VII Ka 1141/22, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Nysie z 10 października 2022 r. sygn. II K 853/21, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku wobec ww. skazanego

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Nysie z 10 października 2022 r. sygn. II K 853/21, oskarżony D.O. został uznany za winnego tego, że: w okresie od 1 listopada 2015 r. do 30 września 2016 r. w D., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wielokrotnie doprowadził małoletnią poniżej lat 15 X.Y. (ur. [...] 2013 r.) do poddania się innym czynnościom seksualnym, czym wyczerpał dyspozycję występku z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. (w brzmieniu ustawy na dzień 30 września 2016 r.) i za to na podstawie art. 200 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności (pkt 1 wyroku)

Ponadto sąd I instancji na podstawie art. 41a § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego D.O. zakaz kontaktowania się przy użyciu

wszelkich środków komunikacji z pokrzywdzoną X.Y. oraz zakaz zbliżania się na odległość mniejszą niż 50 metrów na okres 9 lat (pkt 2 wyroku), zaś na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzekł także wobec oskarżonego D.O. na rzecz pokrzywdzonej X.Y. nawiązkę w kwocie 5 000 zł (pięciu tysięcy złotych) (pkt 3 wyroku).

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę, Sąd Okręgowy w Opolu wyrokiem z 14 marca 2023 r. sygn. VII Ka 1141/22, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustalił, że oskarżony D.O. przypisanych mu w pkt 1 części dyspozytywnej zachowań, wobec małoletniej poniżej lat 15 X.Y., dopuścił się kilkakrotnie (pkt I.1 wyroku); a ponadto za przypisane oskarżonemu D.O. w pkt 1 części dyspozytywnej przestępstwo, na podstawie art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 37b k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., orzekł jednocześnie karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 2 (dwóch) lat ograniczenia wolności, zobowiązując oskarżonego, na podstawie art. 35 § 1 k.k., do wykonywania kontrolowanej nieodpłatnej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym (pkt I.2 wyroku). W pozostałej zaś części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (pkt II wyroku).

Kasację od powyższego rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego wywiódł obrońca skazanego, który zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił rażące naruszenie art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. oraz art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. W kasacji obrońca zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Rejonowego w Nysie z 10 października 2022 r. sygn. akt II K 853/21 oraz wyroku Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 14 marca 2023 r., w zakresie w jakim został zaskarżony kasacją.

W odpowiedzi, prokurator wniósł o uznanie powyższej kasacji za oczywiście bezzasadną oraz o nieuwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy okazał się bezzasadny.

Na wstępie zauważyć należy, iż na mocy art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy w istocie dysponuje możliwością wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Przywołana powyżej regulacja procesowa nie formułuje przesłanek, od których uzależnione jest

wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Mając jednocześnie na uwadze wynikającą z art. 9 k.k.w. zasadę niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, stwierdzić należy, iż możliwość, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd wyrażony w orzecznictwie, w zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia, w którego świetle: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” [postanowienie Sądu Najwyższego (dalej SN) z 23 maja 2022 r. sygn. V KK 130/22; podobnie postanowienia SN z: 22 stycznia 2020 r. sygn. III KK 5/20 i z 18 listopada 2003 r. sygn. IV KK 347/03). Tego rodzaju następstwo może zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji, nakazuje przewidywać ewentualność jej przyszłego uwzględnienia.

Sąd Najwyższy nadto zauważa, iż nadzwyczajny charakter kasacji i związane z nim skutki procesowe zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. prowadzą do wniosku, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić wówczas, kiedy ewentualność uwzględnienia kasacji jawi się jako wysoce prawdopodobna. Natomiast analiza materiałów postępowania oraz uzasadnienia wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zawartego w kasacji obrońcy skazanego D.O. – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, nie prowadzi do stwierdzenia okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

(B.B.)

[as]

